

דף טז.

עין משפט ב.

או"ח סימן קסב סעיף ג

עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.

יו"ד סימן רא סעיף סב

בב. צב. מקוה שיש בו מ' סאה מצומצמות האדם הטובל בתוכו לא יקפוץ לתוכו שלא יתיו מהמים ויחסרו מהשיעור ולא יטבול בו פעמים ^ה זה אחר זה.

טבלו בו שנים זה אחר זה אע"פ שרגליו של ראשון נוגעות במים השני עדיין בטומאתו ^ט שהרי חסרו המים ממ' סאה ע"י הראשון.

עין משפט ו.

אה"ע סימן קמב סעיף יט

יט. כד. שנים שהביאו גט, האחד אומר בפני נכתב והשני אומר בפני נחתם, אם אין שליח אלא אחד מהם לא ינתן עד שיתקיים בחותמיו. אבל אמר אחד בפני נכתב, ושנים אמרו בפנינו נחתם אפי' שאינו יוצא מתחת ידם כשר, שהרי זהו קיום ^י.

הגה: כה. אם השליח הביא גט מקויים אע"פ שאין מכירים החתימות, במקום עיגון ודחק יש להקל, דמן התורה עדים החתומים על השטר כמו

ה. כי שמא בראשונה לא טבל כהוגן על סמך טבילתו השניה שחושב לעשות ובשניה כבר חסרו משיעורן. ש"ך ס"ק ק"ל.

ט. כ"פ הרמב"ם בפ"י המשניות ובהלכותיו והראב"ד, ולא דמי לבגד שבסעיף שאחרי זה שכל זמן שנוגע במקוה חשיב חיבור ששם הבגד בולע וע"כ הוי חיבור אבל האדם הטובל גופו אינו בולע רק נרטב בטופח ע"מ להטפח בלבד וזה לא הוי חיבור. ש"ך ס"ק קל"א, מריב"ש.

ודע דהטור פסק כאן דמהני טבילה לשני כל שרגלי הראשון נוגעות במים והיינו כר"י בגמ' ואפשר שטעמו שמדמה אדם לבגד. ט"ז ס"ק ע"ז.

י. ואם אחד אומר בפני נחתם, ושניים אומרים בפנינו נכתב, ואין שליח אלא אחד מהם, לא ינתן לה עד שיתקיים בחותמיו, והיינו שהשני לא ידע שהאחד נעשה שליח. ואע"פ ששניים מעידים על הכתיבה, כיון שזה שמעיד על החתימה הוא אחד ואינו מעיד על הכתיבה אתי לאחלופי בשאר שטרות, משא"כ בשניים מעידים על החתימה, ועיין ב"ש.

שנחקרה עדותם בבי"ד.

דף טז:

אה"ע סימן קמב סעיף יט
עיין בסעיף הקודם

עין משפט א.

כ. ורק בקיום בי"ד אף שאנו לא מכירים מקילים, כ"כ הב"ש, דהרבה פוסקים ס"ל דקיום בי"ד לא צריך קיום אף שלא מכירים.